

Naam cursist(e) :

Straat :

Postcode en woonplaats :

Telefoon : E-mail:

ROMEINEN

Hoofdstuk 7:13-26

1. Op de vraag “is de wet zonde?” gaf de apostel een duidelijk ontkennend antwoord: “Volstrekt niet!” In vers 12 maakte hij opnieuw zijn houding t.o.v. de wet duidelijk: “Zo is dan de wet

.....”. De wet is door God gegeven, en is daarom op zich volmaakt als uitdrukking van Zijn wil voor Zijn aardse volk Israël.
2. “Is dan het goede mij de dood geworden?

.....”(vs.13). De oorzaak van de dood, zegt Paulus, komt dus *niet* door de wet, maar *door de zonde*. De zonde ‘blijkt door het gebod uitermate zondig te zijn’. Het betreft hier niet ‘zondige daden’, maar ‘de zonde als boos principe’, dat als boze neiging in de mens werkzaam is.
3. De apostel schrijft in de ik-vorm vanaf vs. 12 tot het eind van hoofdstuk 7. In les 13 hebben we al aangegeven dat de apostel daarmee *niet* spreekt over *zijn eigen ervaringen* als vol-groeide (volwassen) Christen, maar onder dit ‘ik’ integendeel een ziel verstaat die wel be-keerd is, maar het verlossingswerk van de Heer op het kruis van Golgotha nog niet in zijn vol-le draagwijdte heeft begrepen en aangenomen. Dit betreft een situatie die vrijwel elke weder-geboren ziel eens doorgemaakt heeft of doormaken zal.

“Want wij weten, dat de wet geestelijk is; maar ik

.....(vs.14). “Want wat ik doe, begrijp ik niet; want niet

.....”(vs.15). “Want ik weet, dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont; want

.....” (vs.18).- 4. Op grond van de wet, die zegt dat men zélf iets moet doen, komen we dus niet verder.

“Als ik nu dat doe, wat ik niet wil,

.....”(vs. 16). “Maar dan ben ik het niet meer die het doe, maar

.....” (vs.17). In hoofdstuk 8 spreekt de apostel echter over de Heilige Geest. Die is de ware krachtbron. Daar vinden we Hem als de ‘motor’ van een Christelijk overwin-ningsleven. In hfdst. 7 is de ‘motor’ bij wijze van spreken nog niet ingeschakeld, en probeert de bestuurder zijn auto in eigen kracht de berg op te duwen.- 5. “Want het goede, dat ik wil, doe ik niet; maar

.....”(vs.19). De *wil* om het goede te doen, is dus

aanwezig, maar de *kracht* daartoe ontbreekt. “Als ik nu dat doe wat ik niet wil,”(vs.20).

Via zijn ervaring leert de gelovige onderscheid te maken tussen zichzelf als de vernieuwde mens die het goede wil doen, en de in hem wonende zonde. Met andere woorden: hij merkt dat hij twee naturen heeft ,en hij leert tussen die beide onderscheid te maken.

6. “Zo vind ik dan deze wet voor mij: als ik”(vs.21).

De gelovige merkt dat er in zijn leven een principe, een ‘wet’ (nl. zijn oude natuur) werkzaam is, die al zijn goede voornemens vrijdelt.

7. De gelovige, namens wie Paulus in dit hoofdstuk spreekt, “verlustigt zich; maar hij ziet in zijn leden

.....”(vs.22-23).

Men kan hieruit opmaken dat de ziel vooruitgang boekt, ook al schijnt de duisternis er om heen steeds dichtter te worden. Zoals altijd, gaat echter de dichtste duisternis vooraf aan het aanbreken van de dag.

8. Ten einde raad, geeft deze persoon tenslotte uiting aan de nood van zijn ziel in de uitroep: “Ik, ellendig mens,?”(vs.24). De ellendige toestand is hem tot bewustzijn gekomen.

9. Gods genade laat hem echter niet aan zichzelf over, maar voltooit haar werk door de blik van zichzelf af te richten op God, Die hem de Verlosser toont. “Ik dank God, onze Heer!” (vs.25). Hij geeft eindelijk zichzelf op als een hopeloos geval en ziet in, dat Christus ook zijn Verlosser geworden is met betrekking tot de vreselijke toestand waarin hij zich tot nu toe bevond.

10. Is echter daarmee het vlees in de gelovige veranderd of zelfs terzijde gesteld? Zoiets te denken, zou een noodlottige vergissing betekenen. De Heilige Geest heeft er daarom voor gezorgd ons daarvoor te bewaren door de apostel eraan te laten toevoegen: “Zo dan, ik zelf dien wel”(vs.26).

In hoofdstuk 7 wordt vaak over ‘de wet’ gesproken. Daarmee wordt echter *niet steeds hetzelfde* bedoeld. Het volgende korte overzicht moge dat duidelijk maken.

In **vers 1** spreekt de apostel over een *wet in algemene zin*, een vaststaande regel, een principe of norm. In **vers 2** wordt de *huwelijkswet* bedoeld. **Vers 3** “vrij van de wet” - dit heeft betrekking op de *wet van Mozes*; zie verder vs. 5,6,7,12. **Vers 21** “...vind ik deze wet voor mij” - hier wordt bedoeld: *wetmatigheid*. In **vers 23** wordt zelfs gesproken over *drie van zulke wetmatigheden* of regels.

Deze ingevulde les s.v.p. terugzenden aan je corrector; dat is:

Naam :

Adres :

Postcode/plaats:

E-mail :